

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Ľuboša Szigetiho, v právnej veci navrhovateľa: **Š. G.**, proti odporcovi: **MÚ MČ K. – S. KVP**, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu zo dňa 28. februára 2007, č. 2007/00439-4, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. októbra 2007, č.k. 6 Sp 7/2007-16, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. októbra 2007, č.k. 6 Sp 7/2007-16 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutie odporcu zo dňa 28. februára 2007, č. 2007/00439-4, ktorým bol navrhovateľ uznaný vinným z priestupku podľa § 7 ods. 2 písm. d) zákona č. 282/2002 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov v spojení s ustanovením § 8 ods. 2 písm. d) Všeobecne záväzného nariadenia MČ Košice – Sídliisko KVP č. 18/2002, ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov v platnom znení (ďalej len VZN). Tohto priestupku sa navrhovateľ mal dopustiť tým, že dňa 06.12.2006 o 10,05 hod. v K., nevedel preukázať totožnosť psa strednej veľkosti, bielej farby so žltohnedými škvrkami, evidenčnou známkou. Za priestupok bola navrhovateľovi uložená pokuta podľa § 7 ods. 3 písm. a) zákona č. 282/2002 Z.z. vo výške 300 Sk. Súd dospel k záveru, že v predmetnej veci bol nedostatočne zistený skutkový stav veci, že

absentujú dôkazy, či naozaj bol pes vo vlastníctve navrhovateľa, a to nepretržite 90 dní. Navrhovateľovi súd nepriznal náhradu trov konania.

Proti rozsudku odporca podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutie správneho orgánu potvrdil. Namietal, že krajský súd v predmetnej veci rozhodol v rozpore s § 4 ods. 3 a § 7 ods. 2 písm. d) a ods. 5, 6 zákona č. 282/2002 Z.z.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c O.s.p. v spojení s ustanovením § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ustanovenia § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel na nariadenom pojednávaní k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Najvyšší súd z predloženého spisu odporcu zistil, že dňa 06.12.2006 mestský policajt, M. B. a G. H., spísali záznam o zistení priestupku, ktorého sa mal dopustiť navrhovateľ dňa 06.12.2006 o 10,05 hod. v K. tým, že evidenčnou známkou nepreukázal totožnosť psa a psa nemal na vôdzke. Zo záznamu vyplýva, že podozrivý z priestupku – navrhovateľ sa odmietol vyjadriť a záznam podpísať. V zápisnici o podanom vysvetlení dňa 18.12.2006 M. B. uviedla, že dňa 06.12.2006 o 10,05 hod. N. spolu s kolegom H. počas hliadkovej činnosti zistili, že na verejnom priestranstve pobehuje pes strednej veľkosti, bielej farby so žltohnedými škvrkami. Kolega H. sa opýtal opodiaľ stojaceho pána, či je to jeho pes. Ten odpovedal, že nie je jeho. Kolega H. chytil psa a M. B. chcela volať asanačku. Vtedy dotyčný pán povedal, že pes je očkovaný a tiež povedal, že pes je jeho. Po zistení totožnosti navrhovateľa, navrhovateľ uviedol, že pes nie je prihlásený a nemá evidenčnú známku. Navrhovateľ bol oboznámený s priestupkom, ktorého sa dopustil, pričom priestupok odmietol prejednať v blokovom konaní a záznam o zistení priestupku odmietol podpísať. V administratívnom spise odporcu je zápisnica o podaní vysvetlenia zo dňa 18.12.2006, ktoré podal mestský policajt G. H., ktorý vypovedal zhodne s mestskou policajtkou M. B.. Zo zápisnice z ústneho prejedania priestupku zo dňa 15.02.2007 vyplýva, že navrhovateľ poprel, žeby predmetný pes bol jeho a zápisnicu odmietol podpísať. Rozhodnutím zo dňa 28.02.2007, č. 2007/00439-4 bol navrhovateľ uznaný vinným z priestupku podľa § 7 ods. 2 písm. d) zákona č. 282/2002 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov v spojení s ustanovením § 8 ods. 2 písm. d) Všeobecne záväzného nariadenia MČ Košice – Sídliisko KVP č. 18/2002, ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov v platnom znení za skutok, že dňa 06.12.2006 o 10,05 hod. v K. nevedel preukázať totožnosť psa strednej veľkosti, bielej farby so žltohnedými škvrkami, evidenčnou známkou, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 300 Sk.

Na základe včas podaného opravného prostriedku navrhovateľa krajský súd napadnuté rozhodnutie odporcu zrušil z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci podľa ustanovenia § 250q ods. 2 O.s.p. a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 282/2002 Z.z. každý pes držaný nepretržite viac ako 90 dní na území Slovenskej republiky podlieha evidencii psov. Držiteľ psa je povinný prihlásiť psa do evidencie v lehote do 30 dní od uplynutia posledného dňa lehoty uvedenej v prvej vete v mieste, kde sa pes v danom roku prevažne nachádza.

V správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je rozhodujúca klasifikácia protiprávneho konania na správne delikty a trestné delikty vnútroštátnym právnym poriadkom. Napríklad v rozsudkoch Kadubec proti Slovensku a Lauko proti Slovensku (rozsudky sú z 02.09.1998), v ktorých išlo o právo o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o postihu za priestupok súdom, Európsky súd pre ľudské práva vychádzajúc zo zákona o priestupkoch dospel k záveru, že aj sankcie, ktoré boli v predmetných veciach uložené (pokuty vo výške 1000 Sk a 300 Sk) považoval súd za sankcie represívneho charakteru. Európsky súd pre ľudské práva dospel k záveru, že ide o trestné veci, a to bez ohľadu na relatívne nízke sankcie.

S ohľadom na charakter konania aj v priestupkovom konaní musí byť rešpektovaná zásada prezumpcie neviny. Obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. K výpovedi, ani k priznaniu nemôže byť donucovaný. Realizácia zásady prezumpcie neviny znamená, že správny orgán je povinný dokázať vinu obvineného z priestupku, a ak sú o nej pochybnosti, musí rozhodnúť v prospech vinníka.

Odvolačný súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že v predmetnej veci nebol náležite ozrejmený skutkový stav veci. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v predmetnej veci je potrebné doplniť dokazovanie a až v prípade, ak by sa preukázalo, že pes sa prevažne nachádzal u navrhovateľa, by mohlo dôjsť k uloženiu pokuty za priestupok podľa zákona č. 282/2002 Z.z.

Z uvedených dôvodov podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ krajský súd napadnutým rozsudkom rozhodnutie odporcu z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu zrušil, rozhodol vo veci v súlade so zákonom, a preto odvolací súd

rozsudok krajského súdu podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p., pretože navrhovateľovi trovy odvolacieho konania nevznikli a odporca nebol v konaní úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 22. mája 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová